

U Zagrebu, 28. lipnja 2021. godine

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Na broj: St-9/2010

Dužnik: **ADDL MEGILA d.o.o., prije KOUDELA d.o.o. „u stečaju“,** OIB: 66536340192, Đorđićeva 11, Zagreb, zastupano po odvjetnici Tini Poropat, Đorđićeva 11, Zagreb, OIB: 90452575388

ŽALBA DUŽNIKA

1. Naslovni sud je dana 16. lipnja 2021. godine donio Rješenje pod posl. br.: St-9/2010 (u daljnjem tekstu: **Rješenje**) kojim je odbio prijedlog Dužnika za određivanjem prekida postupka za isplatu rezerviranih sredstava u iznosu od 505.119,47 kuna u korist vjerovnika IVANIŠEVIĆ GRADNJA d.o.o. u stečaju (u daljnjem tekstu: **Vjerovnik**) i naložio računovodstvu suda da po pravomoćnosti Rješenja isplati Vjerovniku rezervirana sredstva.

Dužnik ulaže žalbu na Rješenje, osporavajući isto u cijelosti iz svih dopuštenih žalbenih razloga.

2. Naslovni sud smatra da su ispunjeni uvjeti za isplatu rezerviranih sredstava Vjerovniku po osnovi čl. 3.3.1. Stečajnog plana, koji je pravomoćno potvrđen Rješenjem naslovnog suda 11.St-9/2010 od 13. srpnja 2016. godine. Potonje nastavno na pravomoćnu presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br.: PŽ-1435/2020 (u daljnjem tekstu: **Presuda**) kojom je usvojen tužbeni zahtjev Vjerovnika na utvrđenje tražbine drugog višeg isplatnog reda, koja je Stečajnim planom diskontirana na iznos od 505.119,47 kuna.

Predmetnim člankom određeno je sljedeće:

„U pogledu osporenih tražbina vjerovnika u vezi kojih se vode sudski postupci, (...) otplata njihovih tražbina će biti izvršena iz rezerviranih sredstava iz t. 3.1.3.. Pripadajući rezervirani iznos bit će isplaćen korisniku rezerviranog iznosa ili će biti vraćen društvu temeljem pravomoćnog rješenja ili druge odluke nadležnog stečajnog suda, ovisno o ishodu parnica koje se vode radi utvrđivanja / osporavanja tražbina.“

U odnosu na Presudu, podnesen je prijedlog za dopuštenje revizije, kao što je i podnesena ustavna tužba. Ujedno Ustavnom sudu je podnesen i prijedlog za odgodu izvršenja osporavane Presude. Nastavno na navedeno, zatražen je prekid postupanja u ovoj pravnoj stvari sve dok se pravomoćnost Presude nedvojbeno ne potvrdi. Potonje uslijed činjenice da pravomoćnost može biti osporena, a sredstva se isplaćuju Vjerovniku koji je u stečaju i nakon isplate više neće biti mehanizma povrata tih sredstava Dužniku.

Sud odbija prijedlog za prekid postupka, bez ikakvog povezanog obrazloženja, uslijed čega nisu poznati razlozi takve odluke. Sud navodi da revizija i ustavna tužba ne zadržavaju, odnosno ne sprječavaju ovrhu Presude, uslijed čega smatra da postoji osnova isplate sredstava Vjerovniku. S druge strane, sud ne vodi računa o svrsi Stečajnog plana i povezanog rezerviranja sredstava, odnosno da je raspodjela sredstava stečajne mase dopuštena samo u korist osobe koja nesporno, finalno dokaže da ima pravo na ista. Predmetno se u ovom slučaju ne može utvrditi sve dok se ne donesu finalne odluke povodom prijedloga za dopuštenje revizije, revizije i ustavne tužbe.

Dokazi:

- Stečajni plan, u spisu
- Prijedlog za dopuštenje revizije, u spisu
- Ustavna tužba i Prijedlog za odgodu izvršenja osporavane Presude, u spisu

3. Nastavno na prethodno navedeno, smatramo da su u konkretnom slučaju ispunjeni razlozi za prekid postupka, budući da postoji mogućnost ukidanja pravomoćnosti Presude, a time i isključenja osnove isplate sredstava. Cilj Stečajnog plana je da sredstva pripadnu onom tko nesporno ima pravomoćan akt, dok je u konkretnom slučaju sporno hoće li Vjerovnik finalno imati pravomoćan akt kao osnovu isplate.

U tom smislu bitno je pojasniti da je Presudom preinačena prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Splitu, broj: P-128/2019, kojom je drugi put od strane prvostupanjskog suda odbijen tužbeni zahtjev Vjerovnika na utvrđenje tražbine u iznosu od 1.010.238,95 kuna, kao nedokazane. Drugostupanjski sud je donio Presudu kojom nalaže Dužniku plaćanje navedenog iznosa, u trenutku kada više predmet nije mogao vratiti na ponovno odlučivanje (čl. 366.a ZPP-a), bez provedbe dokaznog postupka prije donošenja odluke.

*Drugostupanjski sud svoju odluku temelji na pravno začuđujućoj tvrdnji da je **na tuženiku**, ovdje Dužniku, bilo **da dokaže da nisu izvedeni građevinski radovi za koje tužitelj**, ovdje Vjerovnik **traži plaćanje**. Dakle, drugostupanjski sud temelji svoju odluku na tvrdnji da je na tuženiku da dokaže negativnu činjenicu, a ne na tužitelju da dokaže pozitivnu činjenicu izvedenih radova, a time i osnovanost svog zahtjeva.*

Pritom drugostupanjski sud ne provodi dokazni postupak, na način da ne uzima u obzir da je Dužnik, kao tuženik, tijekom prvostupanjskog postupka predložio čitav niz dokaznih prijedloga upravo radi dokazivanja da radovi nisu izvedeni, a koji nisu izvedeni od prvostupanjskog suda jer je sud zauzeo stav da je na tužitelju teret dokaza te da nije dokazao svoj zahtjev. Drugostupanjski sud ne izvodi predložene dokaze od Dužnika kao tuženika, iako je u tom trenutku, zbog nemogućnosti ponovnog povrata predmeta na prvostupanjski postupak, to bila njegova zakonska obveza ukoliko je smatrao dokazni postupak nepotpunim. S druge strane, Vjerovnik kao tužitelj u postupku nije dostavio dokaze da bi radovi bili izvedeni, upravo suprotno, nije dostavio ni isprave temeljem kojih bi sud odlučio o provedbi građevinskog vještačenja, a koje je predlagao na okolnost dokaza izvedenih radova. Dakle, Vjerovnik nije poduzeo ništa radi dokazivanja da bi radovi bili izvedeni.

Dokazi:

- Presuda Trgovačkog suda u Splitu P-128/2019 od 17. siječnja 2020. godine, u spisu
- Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-1435/2020 od 6. srpnja 2020. godine, u spisu

Odluka drugostupanjskog suda je sporna s ustavnopravnog gledišta jer rezultira povredom prava Dužnika kao tuženika na pravično suđenje, kao što je i dovela do nejednake primjene prava i neravnopravnosti do mjere koja opravdava prijedlog za dopuštenje revizije i ustavnu tužbu. Ukoliko se Presuda ospori ista će izgubiti svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti.

Dakle, trenutni ishod po Presudi rezultira još uvijek spornom situacijom, čime su ispunjeni razlozi za prekid postupanja sve dok odnos između strana ne bude riješen u cijelosti, odnosno dok i po prijedlogu za dopuštenje revizije, po reviziji, odnosno eventualno ustavnoj tužbi ne budu donesene pravomoćne odluke. Prekid postupka doveo bi do ostvarenja svrhe Stečajnog plana, odnosno da isplata iz sredstava stečajne mase bude izvršena samo osobi kojoj doista pripadaju.

Sud odbija prijedlog za prekid postupka ali nigdje ne obrazlaže osnovu i razloge odbijanja, što predstavlja bitnu povredu odredaba postupka. S druge strane zakonski nema prepreke za prekid postupka u odnosu na zahtjev Vjerovnika za isplatu. Upravo suprotno, čl. 10. Stečajnog zakona propisana je odgovarajuća primjena pravila parničnog postupka, a

sukladno kojim pravilima postoji osnova prekida postupka kod postojanja prethodnog pitanja za odluku o glavnoj stvari. U konkretnom slučaju pitanje prava Vjerovnika na sredstva stečajne mase ovisi o rješenju pitanja opstojnosti pravomoćnosti Presude, koje ovisi o odluci po prijedlogu za dopuštenje revizije, potom i revizije te ustavne tužbe.

Slijedom navedenog, smatramo da je u cilju ispunjenja svrhe stečajnog plana prekid postupanja do verifikacije pravomoćnosti Presude nužan u konkretnom slučaju. Predmetno posebice i uzimajući u obzir aktualni pravni položaj Vjerovnika.

4. U odnosu na Vjerovnika vodi se stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem: St-113/2013.

Cilj stečajnog postupka je skupno namirenje vjerovnika stečajnog dužnika. Po namirenju vjerovnika, stečajni dužnik briše se iz sudskog registra i prestaje postojati kao pravna osoba.

Na stečajnom sudu je da spriječi isplatu rezerviranih sredstava u situaciji kada sporni odnos između strana još nije razriješen (uslijed podnesenog izvanrednog pravnog lijeka i ustavne tužbe), a s druge strane primatelj isplate je društvo koje će prestati postojati, dakle u odnosu na koje se po ukidanju pravomoćnosti Presude više neće moći ostvariti povrat isplaćenih sredstava.

Dodjelom sredstava u takvom slučaju Dužnika se stavlja u situaciju da će u budućnosti izvjesno trpjeti nenadoknadivu štetu, a čime se istoga i onemogućuje u faktičnom ostvarenju svrhe podnesenog prijedloga za dopuštenje revizije i ustavne tužbe. Tko će vratiti sredstva Dužniku ukoliko se ukine pravomoćnost Presude, stečajni upravitelj Vjerovnika?

Prekid postupka za isplatu rezerviranih sredstava nije protivan javnom interesu niti je na štetu ikoga. Upravo suprotno, zakonita provedba stečajnog postupka nad Vjerovnikom je sukladna javnom interesu, u interesu je Vjerovnika kao stečajnog dužnika, kao i njegovih vjerovnika.

Protivno je potonjim interesima razdijeliti imovinu koja ne pripada stečajnoj masi Vjerovnika. Kao što je gore već navedeno, cilj stečajnog postupka je skupno namirenje vjerovnika stečajnog dužnika, pri tome se isto treba ostvariti prikupljanjem imovine koja doista pripada stečajnom dužniku radi namirenja vjerovnika, a ne otuđenjem imovine koja pripada drugome te mu je pritom oduzeta uslijed grube povrede njegovih ustavnih prava. Ako deponirana sredstva ostanu u depozitu, Vjerovnik kao stečajni dužnik i njegovi vjerovnici ništa ne gube. Sredstva su osigurana i isti će ih moći preuzeti od suda ukoliko Dužnik ne bi uspio s postupkom povodom revizije i ustavne tužbe.

Dakle, prekidom nitko ne trpi štetu, dok se izvršenjem Presude uzrokuje trajna opasnost nastanka nenadoknadle štete Dužniku. Naslovni sud propustio je Rješenjem obrazložiti zašto nije odobren prekid, odnosno zašto nije uzeo u obzir navedene okolnosti prilikom donošenja odluke.

5. Nastavno na sve navedeno, Dužnik predlaže ukidanje Rješenja te potom donošenje odluke o prekidu postupka isplate rezerviranih sredstava do pravomoćnosti odluke povodom prijedloga za dopuštenje revizije (odnosno kasnije revizije) i ustavne tužbe, čime će se osigurati ispunjenje svrhe Stečajnog plana te zaštititi interesi kako dužnika tako i Vjerovnika.

Dužnik, zastupan po: